

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoP/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712208031
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8712208031.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudkýň JUDr. Zlady Simkovej a JUDr. Gabriely Világiovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade, dieťa rodičov T. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., E. X a Z. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., N. XXX o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 13P/83/2012-31 zo dňa 28.09.2012 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. okrem výroku o zastavení konania.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd výživné na maloletého T. W., nar. XX.XX.XXXX stanovené rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 15P/311/02-10 zo dňa 14.10.2002 zvýšil počnúc dňom 01.09.2012 zo sumy 16,60 Eur mesačne na sumu 30 Eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 15-teho dňa v tom-ktorom mesiaci vopred, až do doby, kým sa nezmenia pomery.

Dlžné výživné za obdobie od 01.09.2012 do 30.09.2012 v sume 13,40 Eur otca zaviazal zaplatiť k rukám matky v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Prvostupňový súd konanie v časti o zvýšenie výživného za obdobie od 01.06.2012 do 31.08.2012 zastavil. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že matka žiadala zvýšiť výživné zo sumy 500 Sk mesačne na sumu 50 Eur mesačne od 01.06.2012. Poukázala na to, že maloleté dieťa navštevuje 4. ročník základnej školy, ona sama poberá dávku v hmotnej núdzi a rodinné prídavky a otec maloletého dieťaťa si brigádnicke privyrába.

Otec dieťaťa súhlasil so zvýšením výživného do výšky minimálneho výživného, pretože je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce a občas si brigádnicke privyrába, kde za jednu zmenu zarobí približne 15 Eur.

Kolízna opatrovníčka navrhla zvýšiť výživné na sumu 30 Eur mesačne od 01.09.2012.

Prvostupňový súd zistil, že posledná úprava výživného bola rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 15P/311/2002-10 zo dňa 14.10.2002, kde maloleté dieťa bolo zverené do výchovy matky a otcovi stanovené výživné v sume 500 Sk (16,60 Eur). V tom čase matka dieťaťa poberala rodičovský príspevok vo výške 2.740 Sk a otec poberal sociálnu dávku v sume 1.895 Sk mesačne.

V súčasnej dobe je matka zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie od 06.06.2005. Poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 188 Eur mesačne a rodinné prídavky v sume 22,54 Eur mesačne. Spolu s maloletým dieťaťom býva u svojej matky. Maloleté dieťa je žiakom 4. ročníka základnej školy, jeho zdravotný stav je dobrý.

Otec maloletého dieťaťa je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie od 12.06.2006. Je ženatý a spoločne s manželkou poberajú dávku v hmotnej núdzi v sume 200 Eur mesačne. V súčasnosti nežije s manželkou v spoločnej domácnosti a okrem maloletého T. má ešte ďalšie dve vyživovacie povinnosti.

Prvostupňový súd na daný právny vzťah aplikoval ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ďalej ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine a ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Mal preukázané, že od poslednej úpravy výživného uplynulo takmer 10 rokov a je nesporné, že podstatným spôsobom vzrástli výdavky na zabezpečovanie potrieb maloletého dieťaťa. V čase poslednej úpravy výživného bol maloletý T. v útlom veku a v súčasnosti už navštevuje 4. ročník základnej školy, a teda výdavky na zabezpečovanie jeho stravy, ošatenia a ďalších potrieb výrazne vzrástli. Výživné podľa poslednej úpravy nedosahuje ani výšku minimálneho výživného podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine. Preto súd dospel k záveru, že nastala zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného.

Na strane rodičov sa podstatnejším spôsobom pomery nezmenili, matka bola poberateľkou rodičovského príspevku, toho času je nezamestnaná a jej jediným príjmom je dávka v hmotnej núdzi a rodinné prídavky. Otec bol nezamestnaný v predchádzajúcom období a aj v súčasnosti je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Príležitostne si však privyrába tak, že chodí brigádnicky pracovať na pílu, kde vykonáva pomocné práce. Nemá uzatvorenú pracovnú zmluvu, a preto tento príjem nebolo možné jednoznačne preukázať.

S prihliadnutím na vek a odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ako aj s prihliadnutím na osobné a majetkové pomery oboch rodičov, keď u otca súd vzal do úvahy aj to, že má príležitostné príjmy z brigádnických prác, súd zvýšil výživné na sumu 30 Eur mesačne, ktorú považuje za primeranú potrebám maloletého dieťaťa, ako aj súčasným možnostiam a schopnostiam otca.

Keďže otec nad rámec výživného maloletému dieťaťu nič nedáva, vznikol mu dlh na výživnom za mesiac september 2012 v sume 13,40 Eur, ktorý mu súd uložil zaplatiť v lehote 30 dní.

Matka maloletého dieťaťa čiastočne za obdobie od 01.06.2012 do 31.08.2012 zobrala návrh na zvýšenie výživného späť, a preto v tejto časti prvostupňový súd podľa § 96 ods. 1 O. s. p. konanie zastavil.

Výrok o trovách konania prvostupňový súd odôvodnil ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p., pretože konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Namietal, že suma 30 Eur mesačne je vysoká. Poberá dávku v hmotnej núdzi, ktorú vyzdvihuje jeho manželka, s ktorou nežije v spoločnej domácnosti a nemá žiaden príjem. Sám nemá nijaké životné minimum, žije v spoločnej domácnosti s rodičmi, ktorí sa o jeho výdavky starajú. Je ochotný prispievať sumou najviac 15 Eur mesačne. Namietal, že si brigádnicky privyrába.

K odvolaniu sa písomne vyjadrila kolízna opatrovníčka, ktorá žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny s tým, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, je preto dôvodné zvýšiť výživné po takmer 10 rokoch. Suma 30 Eur pre maloletého T. je primeraná vzhľadom na jeho vek a potreby.

K odvolaniu sa matka maloletého dieťaťa písomne nevyjadrila.

Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 O. s. p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, okrem výroku o zastavení konania, v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p., verejné vyhlásenie rozhodnutia bolo určené na deň 31.01.2013, ktoré oznámenie bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu dňa 17.01.2013, na základe čoho odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd správne zistil skutkový stav, správne aplikoval právne predpisy a správne vo veci aj rozhodol. Odvolací súd v celom rozsahu sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnymi závermi rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a na ktorých niet čo meniť, pretože sa v dôvodoch prvostupňový súd vypořiadal už aj s odvolacími námietkami otca maloletého dieťaťa, ktorý namietal výšku plnenia výživného v prospech maloletého dieťaťa.

Je opätovne potrebné zdôrazniť, že ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine jednoznačne stanovuje rodičom, ktorí si svoju vyživovaciu povinnosť neplnia osobne, akou sumou, bez ohľadu na ich príjem, ktorá suma je minimálna, musia na výživu maloletého dieťaťa prispievať.

Otec maloletého dieťaťa nepreukázal, že nemá príjem z brigádnickej činnosti. Naopak, sám potvrdil vo svojej účastníckej výpovedi na pojednávaní dňa 28.09.2012, že si privyrába na píše v Gerlachove, vykonáva tam pomocné práce a za jednu zmenu si zarobí asi 15 Eur. Uvedená suma je suma, ktorú je potrebné prirátat k dávke v hmotnej núdzi, ktorú spoločne poberajú s manželkou, aj keď s ňou nežije v spoločnej domácnosti. Túto sumu je potrebné zohľadniť pri zvýšení výživného na maloletého T., u ktorého preukázateľným spôsobom, už aj vzhľadom na odstup času medzi jednotlivými rozhodnutiami o výživnom, došlo k zmene pomerov tým, že je väčší, má zvýšené výdavky, navštevuje základnú školu, s čím sú spojené taktiež výdavky. Pomery od posledného rozhodnutia súdu v osobnej oblasti sa ani u matky ani u otca nezmenili, a preto nie je možné návrhu otca na stanovenie výživného na sumu 15 Eur alebo inú, nižšiu sumu, než stanovil súd prvého stupňa, vyhovieť.

Preto odvolací súd správne rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil v jeho napadnutej časti, t. j. okrem výroku o zastavení konania, ktorý výrok otcom maloletého dieťaťa napadnutý nebol.

Výrok o trovách odvolacieho konania odvolací súd odôvodňuje ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p. s tým, že konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.